

**УХВАЛА
ДРУГОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Яценка Йосипа Васильовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) частини другої статті 65 Закону України „Про виконавче провадження“

Київ
2 травня 2024 року
№ 83-2(I)/2024

Справа № 3-54/2024(121/24)

Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Гришук Оксани Вікторівни – головуючого, доповідача,
Петришина Олександра Віталійовича,
Совгирі Ольги Володимирівни,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Яценка Йосипа Васильовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) частини другої статті 65 Закону України „Про виконавче провадження“ від 2 червня 2016 року № 1404–VIII (Відомості Верховної Ради України, 2016 р., № 30, ст. 542) зі змінами.

Заслухавши суддю-доповідача Гришук О.В. та дослідивши матеріали справи, Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. Яценко Й.В. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність частинам першій, шостій статті 43, пункту 9 частини другої статті 129, статті 129¹ Конституції України (конституційність)

частину другу статті 65 Закону України „Про виконавче провадження“ від 2 червня 2016 року № 1404–VIII зі змінами (далі – Закон), згідно з якою „рішення вважається виконаним боржником з дня видання відповідно до законодавства про працю наказу або розпорядження про поновлення стягувача на роботі, після чого виконавець виносить постанову про закінчення виконавчого провадження“.

2. Зі змісту конституційної скарги та долучених до неї документів і матеріалів убачається таке.

2.1. Верховний Суд у складі колегії суддів Касаційного адміністративного суду постановою від 23 вересня 2019 року скасував судові рішення судів першої та апеляційної інстанцій і частково задовольнив адміністративний позов Яценка Й.В. до Міністерства юстиції України (далі – Міністерство): визнав протиправними дії щодо проведення атестації позивача, скасував наказ від 3 лютого 2014 року № 178/к про його звільнення з посади, а також поновив Яценка Й.В. на посаді головного спеціаліста відділу внутрішнього аудиту діяльності апарату та територіальних органів Управління внутрішнього аудиту Міністерства з 3 лютого 2014 року.

Державний виконавець Відділу примусового виконання рішень Департаменту державної виконавчої служби Міністерства (далі – державний виконавець) постановою від 4 березня 2020 року відкрив виконавче провадження № 61441473 щодо примусового виконання вказаної постанови на підставі виконавчого листа, виданого 18 листопада 2019 року Окружним адміністративним судом міста Києва як судом першої інстанції.

Відповідно до наказу Міністерства від 14 лютого 2020 року № 669/к Яценка Й.В. поновлено на посаді головного спеціаліста відділу внутрішнього аудиту діяльності апарату та територіальних органів Управління внутрішнього аудиту Міністерства з 3 лютого 2014 року. Через це державний виконавець закінчив виконавче провадження, про що 31 липня 2023 року виніс постанову.

Вважаючи такі дії державного виконавця протиправними, Яценко Й.В. звернувся до Київського окружного адміністративного суду з адміністративним позовом. Цей суд рішенням від 30 листопада 2023 року, залишеним без змін постановою Шостого апеляційного адміністративного суду від 24 січня 2024 року, у задоволенні позову про визнання протиправною та скасування постанови державного виконавця про закінчення виконавчого провадження відмовив.

Не погодившись із рішеннями судів першої та апеляційної інстанцій, Яценко Й.В. звернувся до Верховного Суду із касаційною скаргою. Верховний Суд у складі колегії суддів Касаційного адміністративного суду ухвалою від 12 березня 2024 року відмовив у відкритті касаційного провадження, оскільки дійшов висновку про відсутність підстав вважати, що рішення суду касаційної інстанції за наслідком розгляду касаційної скарги матиме значення для формування єдиної правозастосовної практики.

2.2. Автор клопотання твердить, що частина друга статті 65 Закону не відповідає „конституційним принципам обов’язковості виконання судового рішення з відновленням попереднього стану працівника шляхом фактичного допущення до робочого місця та виконання обов’язків за посадою“, а „існуюча практика не забезпечує дію єдиних засад як на стадії нормативного, так і індивідуального правового регулювання“. На його думку, внаслідок застосування оспорюваного припису Закону було порушено право на працю та не забезпечено гарантій захисту від незаконного звільнення (частини перша, шоста статті 43 Конституції України).

Обґрунтовуючи свої твердження, суб’єкт права на конституційну скаргу посилається на Конституцію України, Закон, Кодекс законів про працю України, Кодекс адміністративного судочинства України, Загальну декларацію прав людини 1948 року, Міжнародний пакт про економічні, соціальні і культурні права 1966 року, Європейську соціальну хартію (переглянуту) 1996 року,

рішення Конституційного Суду України, практику Верховного Суду, а також на судові рішення у його справі.

3. Розв'язуючи питання про відкриття конституційного провадження у справі, Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Згідно з Законом України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга має містити обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих приписів) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга є прийнятною за умов її відповідності вимогам, визначеним, зокрема, статтею 55 цього закону (абзац перший частини першої статті 77); Конституційний Суд України відмовляє у відкритті конституційного провадження, визнавши конституційну скаргу непринятною, якщо зміст і вимоги конституційної скарги є очевидно необґрунтованими (частина четверта статті 77).

Зі змісту конституційної скарги вбачається, що Яценко Й.В. фактично висловлює незгоду із законодавчим регулюванням порядку та способу виконання судового рішення про поновлення на роботі. Проте таку незгоду не можна вважати належним обґрунтуванням тверджень щодо неконституційності оспорюваного припису Закону.

Отже, автор клопотання не дотримав вимог пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 50, 55, 56, 58, 62, 77, 86 Закону України „Про

Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а :

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Яценка Йосипа Васильовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) частини другої статті 65 Закону України „Про виконавче провадження“ від 2 червня 2016 року № 1404–VIII зі змінами на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала є остаточною.

**ДРУГА КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**